

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 5
София, 23 февруари 1993 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов	Теодор Чипев
Милчо Костов	Милена Жабинска
Цанко Хаджистойчев	Любен Корнезов
Станислав Димитров	Пенчо Пенев
Нено Неновски	Александър Арабаджиев

при участието на секретар-протоколчика Стойка Белова разгледа в закрито заседание на 18 февруари 1993 г. докладвано от съдията Цанко Хаджистойчев конституционно дело №35 от 1992 г.

Делото е образувано по искане от 30 декември 1992 г. на 52 народни представители от 36-о Народно събрание. Народните представители молят за тълкуване на чл. 99, ал. 5 от Конституцията относно „правата на Народното събрание (и по-специално за международните ангажименти, вкл. участие в международни организации на ниво парламентарни асамблеи) в случаите на служебно правителство, назначено от президента, и разпускане на парламента“.

С определение от 12 януари 1993 г. Конституционният съд е констатирал, че искането не отговаря на изискванията на чл. 18, ал. 2, т. 2, 3 и 4 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд.

В определението си съдът е изтъкнал, че искането не се основава на конкретни обстоятелства, които пораждаат неяснота в съдържанието на конституционната норма. Обърнато е внимание, че с решение Ха 20 от 23 декември от 1992 г. (ДВ, бр. 1 от 1993 г.) по к. д. № 30/92 г. е дадено тълкуване на чл. 99, ал. 5 от Конституцията. Съдът е дал възможност на подателите на искането да отстранят недостатъците му и да изпълнят указанията съобразно определението.

В отговор на това определение на 28 януари 1993 г. е постъпило в Конституционния съд писмо, подписано от народния представител Аспарух Панов, с приложени актове на Съвета на Европа.

В писмото на народните представители е посочено, че български парламентаристи участват в работата на Парламентарната Асамблея на Съвета на Европа и в Парламентарната Асамблея на НАТО. Предстои изпращане на постоянни делегации в Европейския парламент и Западноевропейския съюз. Промени в състава на делегациите за пленарни заседания и в постоянните комисии на Съвета на Европа се извършват с официално писмо от председателя на парламента на съответната страна. До извършването на промяната или до избирането на нов парламент продължава мандатът на депутатите и те имат съответния имунитет. В писмото е изтъкнато също, че България е поела задължение да спазва статута на тази организация.

В заключение, като се спира на тълкувателното решение на Конституционния съд, според което в хипотезите на чл. 99, ал. 5 и чл. 64, ал. 3 от Конституцията пълномощията на народните представители са прекратени, писмото настоява за изясняване „по отношение на правата за

участие в парламентарни асамблеи и постоянни комисии към тях на европейски и други международни организации" в тези случаи.

Република България не е единствената държава, чиято Конституция допуска период, в който парламентът да не функционира. Подобно положение е съществувало във ФРГ до изменението на чл. 39 от Конституцията ѝ, извършено през 1976 г.

От съдържанието на искането и уточняването му се вижда, че не се касае за неяснота в конституционната норма. Не става дума всъщност за допълнително тълкуване на чл. 99, ал. 5 от Конституцията, а за последиците от вече извършеното тълкуване с решение № 20/1992 г. на съда. Тези последици в областта на международните парламентарни ангажименти са уредени евентуално от актовете (устав, правилници, резолюции и пр.) на съответните международни организации. Участието в последните е в зависимост от собствената им регламентация. Такива актове например на Съвета на Европа са: Статут на Съвета на Европа (ДВ, бр. 49, от 1992 г.), Процедурни правила (регламент) на Асамблеята, Общо споразумение за привилегиите и имунитета на Съвета на Европа (ДВ, бр. 57 от 1992 г.) и пр. Самото писмо от 28 януари от 1993 г. на молителите посочва, че другите европейски структури са с аналогична регламентация. Въпросите, които искането повдига, се отнасят именно до актовете на съответните международни организации и изясняването им.

Конституционният съд е тълкувател, и то върховен, но само на Конституцията, но не и на други актове, включително от международноправно естество. Предметът на искането е извън компетентността на съда.

Искането е недопустимо и делото трябва да бъде прекратено.

По тези съображения и на основание чл. 13 и 19 от Закона за Конституционния съд, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отклонява искането от 30 декември 1992 г. на 52-ма народни представители от 36-о Народно събрание като недопустимо и прекратява производството по к. д. № 35/1992 г.

Връща искането на подателите му чрез народния представител Аспарух Панов заедно с препис от настоящото определение.

Председател: Асен Манов